

Arrest

nr. 290 240 van 14 juni 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X
wettelijk vertegenwoordigd door de ouders X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. VANNEUVILLE
Catharina Lundenhof 9 / 13
2660 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, wettelijk vertegenwoordigd door de ouders X en X, die allen verklaren van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 1 februari 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 januari 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 april 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 mei 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van de moeder van de verzoekende partij en haar advocaat M. VANDENBERGHE *loco* advocaat V. VANNEUVILLE en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Sierra Leone nationaliteit te bezitten.

Op 31 oktober 2018 dienden verzoekers ouders (in eigen naam) een verzoek om internationale bescherming in. Op 27 januari 2022 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, die door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) werden bevestigd bij arrest nr. X van 27 juni 2022.

Op 19 juli 2022 dienen verzoekers ouders in naam van verzoeker een verzoek om internationale bescherming in.

Op 19 december 2022 wordt verzoekers moeder gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 17 januari 2023 neemt de commissaris-generaal een beslissing "niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige)". Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"(...)

A. Feitenrelaas

Je hebt de Sierra Leoneanse nationaliteit en je bent geboren in X, Italië, op X2017. Omstreeks midden april 2014 hebben jouw ouders F.K. (...) en P.K. (...) jouw land van herkomst verlaten.

Jullie kwamen in oktober in België aan en op 21/10/2018 dienden jullie een verzoek tot internationale bescherming in. Jouw ouders hebben een gemengd huwelijk, waar jouw vader moslim is, en jouw moeder is christene. Na het huwelijk ging jouw moeder alsnog naar de kerk, waardoor er problemen ontstonden met de familie van jouw vader. Jouw vader werd vergiftigd door het eten van zijn familie. Het huis van jouw ouders werd ook in brand gestoken, waardoor ze vluchtten. Jouw ouders hebben op 31/10/2018 in een verzoek tot internationale bescherming ingediend. Op 31/01/2022 ging het CGVS over tot een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, wegens ongeloofwaardigheid. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 27/06/2022.

Op 19/07/2022 dienden jouw ouders een verzoek tot internationale bescherming in jouw naam in. Tijdens het gehoor met jouw moeder op 19/07/2022 heeft jouw moeder verklaard dat je in België medische problemen had. Hiervoor heb je twee operaties ondergaan, adenotomie, of het verwijderen van neusamandelen, en het plaatsen van (tympanostomie)buisjes. Je had hiervoor een eerste operatie op 9 augustus 2021. Op 10 oktober 2022 heb je een tweede operatie ondergaan, waarbij er nog resterende neusamandelen verwijderd werden, en er ook een buisje in jouw rechteroor werd geplaatst.

Je volgt ook een behandelingstraject bij een logopedist voor een spraak-en taalachterstand, je vormt nog geen volzinnen en gebruikt een mix van Engels en Frans. Het medisch attest van dokter B., van 10 oktober 2022 vermeldt dat het belangrijk is dat je gevolgd wordt door logopedisten, en neuropsychologen, voor vooruitgang in jouw sociale interacties en in jouw taalontwikkeling. Je bent ook in behandeling bij een psychomotorisch therapeut voor begeleiding op vlak van gedrag, omgang met anderen.

Jouw moeder legde de volgende documenten neer: de medische rapporten, de rapporten van de psychomotoriek, de rapporten van de logopedie en de rapporten van de school.

Via jouw advocaat ontving het CGVS nog de volgende documenten: een studie over de barrières in het onderwijs voor kinderen met een beperking, een onderzoek over toegang tot zorgen voor mensen met een beperking, medische documenten, logopedische attesten, gehoortesten, een begeleidende brief, en de sanctie voor het vernielen van een voorruit.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd jouw moeder in jouw naam gehoord, gezien jij zelf nog niet gehoord kon worden. Dit is wegens jouw jonge leeftijd, waardoor jij hiervoor niet over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt (artikel 57/5ter, §2, 2° en/of 57/6, §3, 2de lid Vreemdelingenwet). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit de verklaringen van jouw moeder op het Commissariaat-generaal dat jouw verzoek om internationale bescherming hoofdzakelijk berust op dezelfde gronden die jouw ouders ook al aanhaalden ter staving van hun verzoek van 31/10/2018, waarvoor de beslissing vanaf nu definitief is.

Jouw moeder verklaarde in het persoonlijk onderhoud daterend van 8 oktober 2021, in haar dossier, ook al dat jij pijn hebt aan jouw oren en dat ze niet wist of dat jij ooit zal spreken. Ze legde uit dat jij psychomotorische behandeling krijgt om te helpen leren spelen en bewegen. Jouw moeder legde in het kader van haar verzoek ook al documenten neer met betrekking tot jouw medische zorgen. De advocaat

van jouw moeder verklaarde in haar opmerkingen op het persoonlijk onderhoud van jouw moeder ook nog dat de kinderen zouden gediscrimineerd worden, omwille van het gemengd huwelijk van jouw moeder en jouw vader. Het CGVS besloot in haar beslissing voor jouw moeder al dat de medische redenen in jouw hoofde geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Je dient je voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Deze conclusies werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overgenomen in haar arrest van 27/06/2022.

Vervolgens haalde jouw moeder in het persoonlijk onderhoud omtrent jouw persoonlijke asielaanvraag nog verder aan dat de algemene veiligheidssituatie in Sierra Leone niet goed is en dat de traditionele gemeenschap gelooft dat kinderen met bepaalde problematieken, heksenkinderen zijn. In dit opzicht dient er te worden vastgesteld dat jouw ouders in hun eigen asielaanvraag ruim de kans hadden om ook een dergelijke vrees voor discriminatie in jouw hoofde uit te drukken, zowel op het moment van het persoonlijk onderhoud op het CGVS als in de beroepsfase voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Je werd immers al medische behandeld en jij werd al logopedisch en psychomotorisch begeleid, zo dateert een van de attesten van de psychomotorische begeleidster van het eerste trimester van 2021. Dat is ruim voor de behandeling van het verzoek van jouw ouders door het CGVS en voor de beslissing van de RvV. In deze dient er op gewezen dat de zitting voor de RvV plaats vond midden juni 2022. De RvV velde haar arrest eind juni 2022 en reeds midden juli 2022 dienden jouw ouders een verzoek in jouw naam in. Gezien dit uiterst korte tijdsverloop dient te worden aangenomen dat jouw ouders in staat waren de elementen in jouw hoofde binnen hun eigen verzoek aan te halen. Het valt dus niet te betwijfelen dat jouw ouders al op de hoogte waren van jouw logopedische en gedragsgerelateerde noden. Dat ze nalieten om deze medische problematieken te koppelen aan een vrees voor discriminatie in jouw hoofde, ondermijnt de ernst van deze beweerde vrees danig. Zeker gezien de advocate van jouw moeder wel al de mogelijke vrees tot discriminatie in jouw hoofde aanhaalde ten gevolge van het gemengd huwelijk (christene-moslim) van jouw ouders. Jouw moeder werd ook gevraagd waarom deze mogelijke discriminatie ten gevolge van een beperking niet in haar eigen procedure werd aangehaald, ze legde uit dat ze toen focuste op haar eigen problemen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 11), maar dat ze al over jouw problemen wist. Gezien andere vormen van mogelijke discriminatie van haar kinderen wel konden vermeld worden in haar eigen persoonlijk onderhoud, maar niet discriminatie ten gevolge van een beperking, maakt deze uitleg weinig plausibel. Daarenboven is de andere beweerde vrees ten gevolge van de veiligheidssituatie, moorden, verkrachtingen, louter hypothetisch en niet verpersoonlijkt.

Via jouw advocaat ontving het CGVS ook onderzoekspapers met betrekking tot de barrières in het onderwijs voor kinderen met een beperking, en toegang tot gezondheids- en rehabilitatiediensten voor mensen met een beperking. Het CGVS wilt niet de moeilijkheden die je ondervindt op vlak van taal en gedrag minimaliseren, maar merkt op dat deze beperking niet voldoende zijn om vervolging in de vluchtelingrechtelijke zin aan te nemen. **Er is enerzijds de problematiek met jouw oren, waar jij in oktober 2022 een nieuwe operatie voor had.** Jouw dokter stelde in november 2022 goede vooruitgang vast, en stelde een nieuwe controle voor over zes maanden (attest dd. 21/11/2022 van dokter B.). In het persoonlijk onderhoud verklaarde jouw moeder dat de operatie vermoedelijk wel geslaagd was, en dat jij momenteel enkel nog psychomotorisch en logopedisch behandeld worden. Jij kan horen, en hebt verder ook geen auditieve hulpmiddelen zoals een hoorapparaat nodig.

Anderzijds zijn er de gedragsmoeilijkheden waarvoor jij, volgens jouw moeder, in juni nog op onderzoek zal gaan bij een dokter, voor de hersenen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 6). Gevraagd wat die problemen juist waren, legde jouw moeder uit dat jij niet spreekt, en de twee talen Frans en Engels door elkaar gebruikt. Jij zou ook actief rond rennen als je niets hebt om mee te spelen, en niet veel begrijpen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 6). Jouw taalachterstand wordt ook geattesteerd in de attesten van de logopediste. Ze beschrijft ook wel dat deze taalachterstand deels te wijten kan zijn aan de gehoorproblemen van voor jouw operaties aan jouw oren en het feit dat je in een tweetalige omgeving opgroeit (attest logopedie mevrouw F. dd. 05/02/2022). Het attest van 30/11/2022 van logopediste mevrouw D., herhaalt de vaststellingen dat je een taalachterstand hebt en de woorden in twee talen wisselt. Jouw moeder verklaarde ook dat ze verbetering merkte in jouw taal (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 7). Het feit dat je veel beweegt en constant in beweging bent, werd ook vastgesteld in het rapport van de psychomotorische begeleiding. Het meest recente attest op vlak van psychomotorische begeleiding dateert van het tweede trimester van 2022 en indiceert een evolutie in jouw lichaam. Zoals de therapeute beschrijft, was jij niet meer in een staat van sensorisch-motorische ontlading. Je speelt nu ook soms alleen in een hoek, je verwoordt dingen, hebt meer zelfcontrole en bent minder opdringerig naar andere kinderen toe. Verder ga je elke dag naar een normale kleuterschool (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 7). Je legde een veelheid aan attesten neer met betrekking tot de

begeleiding die je krijgt op logopedische en psychomotorisch vlak, maar er is verder nog geen sprake van een mogelijke psychologische of psychiatrische diagnose om een effectieve beperking vast te stellen. Er kan dus niet worden vastgesteld dat jij over een beperking beschikt, waardoor ook de beweerdelijke mogelijke discriminatie ten gevolge van een beperking die jij zou ondervinden in jouw land van herkomst, daardoor niet als dusdanig bewezen is.

Wanneer er gekeken wordt naar de bewering van jouw moeder dat jij als heksenkind gezien zal worden bij terugkeer naar Sierra Leone, stelt het CGVS het volgende vast. Gevraagd naar waarom mensen dat zouden denken, legde jouw moeder uit dat dat komt door de manier waarop jij je gedraagt en dat je niet zo goed spreekt (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 10). Het is echter niet zo dat alle kinderen die een bepaalde achterstand hebben in hun taal-of spraakontwikkeling op vijfjarige leeftijd, automatisch het slachtoffer zullen worden van discriminatie in de Sierra Leoneese samenleving. Wat betreft de mogelijke discriminerende bejegening die jouw moeder beschreef: geen aandacht krijgen, geen toekomst hebben in het leven, hem op school aanspreken..., merkt het CGVS op dat **een discriminerende bejegening op zich geen vervolging of ernstige schade in de zin van artikelen 48/3 resp. 48/4 van de Vreemdelingenwet inhoudt.** Om tot dergelijke vervolging of ernstige schade te leiden, moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. In haar beschrijvingen van jouw beweerdde vrees, toont jouw moeder dergelijke fundamentele mensenrechtenschendingen niet aan. Wanneer jouw moeder verklaart dat kinderen die zich zo gedragen, vaak op straat terecht komen, gaat ze hierbij voorbij aan het feit dat jij nog beide ouders hebt, die jou kunnen beschermen tegen een leven op straat. Jouw moeder gaf dan ook geen verklaring waarom ze jou niet hiertegen kan beschermen, behalve het feit dat terugkeren naar Afrika stressvol zal zijn voor haar (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 10).

Tot slot haalde jouw advocate in haar aanvullende informatie, gestuurd op 3 januari 2022, nog aan dat jouw ouders vrezen dat jij in Sierra Leone gedwongen zal worden om onder behandeling gesteld te worden van traditionele genezers wat jouw situatie nog zou verergeren. Het CGVS wijst er op dat jouw moeder in haar persoonlijk onderhoud over jouw verzoek tot internationale bescherming, niets vermeld had over een dergelijke vrees. Daarenboven gaf jouw advocaat verder geen informatie over wat de reden is dat jouw ouders denken dat je aan dergelijke behandeling zal onderworpen worden, wie de behandeling zal uitvoeren, of de omstandigheden van een dergelijke behandeling. Dit betreft dus een louter post-factum toevoeging zonder verduidelijking, die hypothetisch van aard is.

Er werd rekening gehouden met vaststellingen in de documenten die je neerlegde op vlak van jouw medische, logopedische en psychomotorische begeleiding, en de documenten met betrekking tot de situatie van mensen met een beperking, in het opmaken van deze beslissing. Verder legde je ook nog documenten neer van jouw school, en de sanctie die jouw familie kreeg ten gevolge van het feit dat je een steen gooide naar een auto van een medewerker van het opvangcentrum. Dergelijke documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie wijzigen.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat jij geen eigen feiten hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd jouw moeder de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar jou werden verstuurd op 28/12/2022. Er werden echter geen verdere opmerkingen ontvangen waardoor jij wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

(...)"

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van de artikelen 48/2 tot en met 48/5, 48/6, 5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het evenredigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2. Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat hij wel degelijk eigen feiten heeft aangebracht die het indienen van een verzoek om internationale bescherming in zijn eigen naam rechtvaardigen.

Verzoeker vraagt in hooforde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen.

2.3. Verzoeker voegt de volgende stukken bij zijn verzoekschrift (zie inventaris bij het verzoekschrift):

"2. Attest van verblijf opvangcentrum van 24 januari 2023

3. *Access to health and rehabilitation services for persons with disabilities in Sierra Leone – focus group discussions with stakeholders* Lina Magnusson, Ismaila Kebbie and Victoria Jerwanska, 2022, <https://bmchealthservres.biomedcentral.com/articles/10.1186/s12913-022-08366-8>,

4. *A Study on the Barriers to Education for Children with Disabilities in Sierra Leone*, <https://www.wathi.org/a-study-on-the-barriers-to-education-for-children-with-disabilitiesin-sierra-leone-street-child/>

5. *Child witchcraft confessions as an idiom of distress in Sierra Leone; results of a rapid qualitative inquiry and recommendations for mental health interventions*, Hélène N. C. Yoder, Joop T. V. M. de Jong, Wietse A. Tol, Joshua A. Duncan, Amjata Bayoh and Ria Reis, 2021, <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/33836783/>

6. Dossier CGVS W.K."

3. Beoordeling

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.2. De commissaris-generaal nam de bestreden beslissing op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer *"de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten"*.

De Raad wijst erop dat verzoekers ouders, van Sierra Leone nationaliteit, op 21 oktober 2018 een verzoek om internationale bescherming indienden, dat op basis van artikel 57/1, § 1 van de Vreemdelingenwet ook in naam van verzoeker als (de hen) vergezellende minderjarige werd ingediend. Op 27 januari 2022 nam de commissaris-generaal in het kader van dit verzoek beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekers ouders dienden tegen die beslissingen beroep in bij de Raad, die hen bij arrest nr. 274 687 van 27 juni 2022 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus weigerde.

3.3. In de Memorie van Toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° lid van de Vreemdelingenwet wordt gesteld: *"De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen."* (eigen onderlijning) (*Parl.St.* Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108).

Deze "eigen feiten" in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet hoeven niet noodzakelijk "nieuwe elementen of feiten" te zijn in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

3.4. De Raad stelt in navolging van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vast dat verzoeker geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen in de zin van voormelde bepaling.

3.4.1. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

3.4.1.1. Artikel 48/9, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.”*

3.4.1.2. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat: *“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd jouw moeder in jouw naam gehoord, gezien jij zelf nog niet gehoord kon worden. Dit is wegens jouw jonge leeftijd, waardoor jij hiervoor niet over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt (artikel 57/5ter, §2, 2° en/of 57/6, §3, 2de lid Vreemdelingenwet). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kunt voldoen aan jouw verplichtingen.”*

Deze motieven worden door verzoeker op geen enkele wijze betwist.

Gelet op voorgaande heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat er mag worden van uitgegaan dat verzoekers rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden, evenals dat hij kan voldoen aan zijn verplichtingen.

3.4.2. Verzoeker haalt aan dat hij omwille van zijn gezondheidstoestand (mentale problemen en gedragsstoornis) ingeval van terugkeer naar Sierra Leone zal worden gediscrimineerd en als een *“heksenkind”* zal worden beschouwd.

In zoverre verzoeker zich beroept op dezelfde vluchtmotieven als zijn ouders, dient vastgesteld dat de Raad dienaangaande in zijn arrest nr. 274 687 van 27 juni 2022 reeds oordeelde dat aan deze motieven geen geloof kan worden gehecht. Zoals gesteld, wordt het door verzoekers ouders ingediende verzoek om internationale bescherming, ingevolge artikel 57/1, § 1 van de Vreemdelingenwet, geacht ook in naam van verzoeker als (de hen) vergezellende minderjarige te zijn ingediend en geldt voormelde beoordeling door de Raad bijgevolg mede ten aanzien van verzoeker. Door het louter volharden in de vluchtmotieven van zijn ouders in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming in verzoekers eigen naam, werpt verzoeker geen ander licht op deze beoordeling.

Waar verzoeker aanvoert dat aan zijn ouders in het kader van hun verzoek om internationale bescherming niet volgens de instructies, vermeld in de notities van het persoonlijk onderhoud van zijn ouders, aan hen vragen werden gesteld in verband met een eventuele vrees in hoofde van hun kinderen, dient erop gewezen dat verzoekers ouders in het kader van hun beroep bij de Raad tegen de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, die de commissaris-generaal in hun hoofde nam, geen enkele melding maakten van een gebrekkige vraagstelling tijdens hun persoonlijk onderhoud in verband met een mogelijke vrees voor vervolging in hoofde van hun kinderen. Hoewel de notities van het persoonlijk onderhoud instructies bevatten over het bevragen van kinderen van verzoekers om internationale bescherming, vermeld op hun bijlage, betreffen dit geen afdwingbare rechtsregels. De verzoeker om internationale bescherming is zelf verantwoordelijk voor de verklaringen die hij aflegt en het komt niet aan de *protection officer* toe om het persoonlijk onderhoud te ‘sturen’. Temeer daar verzoekers ouders in het kader van hun beroep bij de Raad, dat devolutieve werking had, geen enkel verweer voerde aangaande de wijze waarop zij tijdens hun persoonlijke onderhoud werden bevraagd over een mogelijke nood aan internationale bescherming in hoofde van hun kinderen, kan verzoeker in het kader van zijn eigen verzoek om internationale bescherming heden niet ernstig aanvoeren dat zijn ouders in het kader van hun verzoek om internationale bescherming, dat tevens dient geacht ook in verzoekers naam te zijn ingediend, de kans niet zouden

hebben gehad om alle elementen betreffende een eventuele nood aan internationale bescherming in hoofde van verzoeker aan te brengen.

Wat betreft de overige door verzoeker aangehaalde elementen, motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing op goede gronden dat:

(i) reeds in het kader van het verzoek om internationale bescherming van verzoekers ouders werd geoordeeld dat de medische problemen van verzoeker geen verband houden met de criteria van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en dat zij zich hiervoor dienen te richten tot de hiertoe geëigende procedure, voorzien in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet;

(ii) verzoekers ouders in het kader van hun verzoek om internationale bescherming ruimschoots de kans hadden om de discriminatie ten aanzien van verzoeker omwille van zijn gezondheidstoestand aan te halen, hetgeen zij evenwel hebben nagelaten. Verzoekers ouders waren toen immers reeds op de hoogte van verzoekers gezondheidstoestand, zoals blijkt uit de voorgelegde attesten dienaangaande. Zij dienden onderhavig verzoek om internationale bescherming in verzoekers naam bovendien zeer kort na voormeld arrest van de Raad inzake hun eigen verzoek om internationale bescherming in;

(iii) uit de voorgelegde attesten en de verklaringen van verzoekers moeder in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming in verzoekers naam blijkt dat de auditieve problemen van verzoeker intussen zijn verholpen, zodat niet kan worden ingezien dat verzoeker op basis hiervan nog problemen zou ondervinden ingeval van terugkeer naar Sierra Leone;

(iv) uit de voorgelegde attesten en de verklaringen van verzoekers moeder in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming in verzoekers naam voorts niet blijkt dat er in hoofde van verzoeker sprake is van een psychologische en/of psychiatrische beperking, zodat niet kan worden ingezien dat verzoeker op basis hiervan problemen zou ondervinden ingeval van terugkeer naar Sierra Leone. Immers: **“Anderzijds zijn er de gedragsmoeilijkheden waarvoor jij, volgens jouw moeder, in juni nog op onderzoek zal gaan bij een dokter, voor de hersenen** (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 6). Gevraagd wat die problemen juist waren, legde jouw moeder uit dat jij niet spreekt, en de twee talen Frans en Engels door elkaar gebruikt. Jij zou ook actief rond rennen als je niets hebt om mee te spelen, en niet veel begrijpen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 6). Jouw taalachterstand wordt ook geattesteerd in de attesten van de logopediste. Ze beschrijft ook wel dat deze taalachterstand deels te wijten kan zijn aan de gehoorproblemen van voor jouw operaties aan jouw oren en het feit dat je in een tweetalige omgeving opgroeit (attest logopedie mevrouw F. dd. 05/02/2022). Het attest van 30/11/2022 van logopediste mevrouw D., herhaalt de vaststellingen dat je een taalachterstand hebt en de woorden in twee talen wisselt. Jouw moeder verklaarde ook dat ze verbetering merkte in jouw taal (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 7). Het feit dat je veel beweegt en constant in beweging bent, werd ook vastgesteld in het rapport van de psychomotorische begeleiding. Het meest recente attest op vlak van psychomotorische begeleiding dateert van het tweede trimester van 2022 en indiceert een evolutie in jouw lichaam. Zoals de therapeute beschrijft, was jij niet meer in een staat van sensorisch-motorische ontlading. Je speelt nu ook soms alleen in een hoek, je verwoordt dingen, hebt meer zelfcontrole en bent minder opdringerig naar andere kinderen toe. Verder ga je elke dag naar een normale kleuterschool (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 7). Je legde een veelheid aan attesten neer met betrekking tot de begeleiding die je krijgt op logopedische en psychomotorisch vlak, maar er is verder nog geen sprake van een mogelijke psychologische of psychiatrische diagnose om een effectieve beperking vast te stellen.”;

(v) niet blijkt dat alle kinderen in Sierra Leone die, zoals verzoeker, een bepaalde achterstand hebben op vijfjarige leeftijd, automatisch het slachtoffer zullen worden van discriminatie en als “heksenkinderen” zullen worden beschouwd. Bovendien toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde ingeval van terugkeer naar Sierra Leone sprake zal zijn van zwaarwichtige discriminatie in vluchtelingenrechtelijke zin, temeer daar verzoekers moeder niet aantoonde dat zij en haar echtgenoot verzoeker niet zouden kunnen beschermen;

(vi) “Tot slot haalde jouw advocate in haar aanvullende informatie, gestuurd op 3 januari 2022, nog aan dat jouw ouders vrezen dat jij in Sierra Leone gedwongen zal worden om onder behandeling gesteld te worden van traditionele genezers wat jouw situatie nog zou verergeren. Het CGVS wijst er op dat jouw moeder in haar persoonlijk onderhoud over jouw verzoek tot internationale bescherming, niets vermeld had over een dergelijke vrees. Daarenboven gaf jouw advocaat verder geen informatie over wat de reden is dat jouw ouders denken dat je aan dergelijke behandeling zal onderworpen worden, wie de behandeling zal uitvoeren, of de omstandigheden van een dergelijke behandeling. Dit betreft dus een louter post-factum toevoeging zonder verduidelijking, die hypothetisch van aard is.”;

(vii) de door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet in positieve zin kunnen doen ombuigen: *“Er werd rekening gehouden met vaststellingen in de documenten die je neerlegde op vlak van jouw medische, logopedische en psychomotorische begeleiding, en de documenten met betrekking tot de situatie van mensen met een beperking, in het opmaken van deze beslissing. Verder legde je ook nog documenten neer van jouw school, en de sanctie die jouw familie kreeg ten gevolge van het feit dat je een steen gooide naar een auto van een medewerker van het opvangcentrum. Dergelijke documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie wijzigen.”*

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft.

De Raad stelt vast dat verzoeker er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. In wezen blijft hij slechts steken in het louter volharden in zijn ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te onkrachten.

In zoverre verzoeker aanvoert dat het dossier dat zijn advocaat heeft ontvangen van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen onvolledig was (verzoekschrift, stuk 6), dient erop gewezen dat het inzagerecht verzoeker toelaat om zijn dossier op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in te kijken en kennis te nemen van de inhoud ervan teneinde zijn verdediging te organiseren indien hij van oordeel is dat informatie uit het dossier ontbreekt. Verzoeker kon wel degelijk kennis nemen van het gehele administratief dossier. Voorts dient erop gewezen dat, waar verzoeker aanvoert dat hij dreigt te worden gediscrimineerd ingeval van terugkeer naar zijn land van herkomst, om te oordelen of er sprake is van een vervolging in de zin van het Verdrag van Genève alle omstandigheden in rekening moeten worden gebracht. Het ontszeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten het ontszeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. De *in casu* ingeroepen discriminatie is onvoldoende zwaarwichtig om gelijkgesteld te worden met een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Verzoeker komt immers niet verder dan te wijzen op zijn gezondheidstoestand en te verwijzen naar louter algemene informatie die geen betrekking heeft op zijn persoonlijke, individuele situatie. Waar verzoeker lijkt te betogen dat de commissaris-generaal tekortschoot in zijn samenwerkingsplicht, dient erop gewezen dat de bewijslast in beginsel bij de verzoeker om internationale bescherming zelf rust. Verzoeker gaat er duidelijk aan voorbij dat de samenwerkingsplicht, vervat in artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn, geen synoniem is voor *“gedeelde bewijslast”*, maar hoogstens een nuancering inhoudt van de bewijslast die in beginsel op de schouders van de verzoeker om internationale bescherming rust. De samenwerkingsplicht, vervat in de tweede zin van artikel 4, eerste lid van de Kwalificatierichtlijn, volgt immers pas nadat de bewijslast, zoals omschreven in de eerste zin van voornoemd artikel, in de eerste plaats bij de verzoeker om internationale bescherming is gelegd. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. De samenwerkingsplicht die op de schouders van de commissaris-generaal rust, doet dus geen afbreuk aan de verplichting van de verzoeker om internationale bescherming om de relevante gegevens noodzakelijk voor de beoordeling van de gegrondheid van zijn verzoek om internationale bescherming spontaan en zo spoedig mogelijk te verstrekken. Het is dan ook aan verzoeker om alle nodige elementen voor de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming aan te reiken en de verschillende elementen van zijn relaas op coherente wijze toe te lichten, waar hij evenwel in gebreke blijft, zoals op pertinente en omstandige wijze toegelicht wordt in de bestreden beslissing.

Waar verzoeker betoogt dat het hem niet duidelijk is wat wordt bedoeld wanneer in de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat: *“Dit betreft dus een louter post-factum toevoeging zonder verduidelijking, die hypothetisch van aard is.”*, dient vastgesteld dat uit de hieraan voorafgaande

motivering wel degelijk duidelijk blijkt dat de aangevoerde vrees, dat verzoeker door traditionele genezers zal worden behandeld, niet werd aangevoerd door verzoekers moeder tijdens het persoonlijk onderhoud in het kader van verzoekers eigen verzoek om internationale bescherming, doch dat verzoekers advocaat pas na dit persoonlijk onderhoud louter algemene informatie met betrekking tot deze vrees bijbracht: *“Tot slot haalde jouw advocate in haar aanvullende informatie, gestuurd op 3 januari 2022, nog aan dat jouw ouders vrezen dat jij in Sierra Leone gedwongen zal worden om onder behandeling gesteld te worden van traditionele genezers wat jouw situatie nog zou verergeren. Het CGVS wijst er op dat jouw moeder in haar persoonlijk onderhoud over jouw verzoek tot internationale bescherming, niets vermeld had over een dergelijke vrees. Daarenboven gaf jouw advocaat verder geen informatie over wat de reden is dat jouw ouders denken dat je aan dergelijke behandeling zal onderworpen worden, wie de behandeling zal uitvoeren, of de omstandigheden van een dergelijke behandeling. Dit betreft dus een louter post-factum toevoeging zonder verduidelijking, die hypothetisch van aard is.”* Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat deze motivering een materiële vergissing bevat waar wordt gesteld dat verzoekers advocaat op 3 januari **2022** bijkomende informatie bijbracht, terwijl uit de stukken in het administratief dossier (zie map 'Documenten') blijkt dat dit op 3 januari **2023** werd bijgebracht en dus wel degelijk na het persoonlijk onderhoud met verzoekers moeder op 19 december 2022. Verder dient erop gewezen dat, zoals gesteld, verzoekers ouders wel degelijk in de mogelijkheid waren om in het kader van hun verzoek om internationale bescherming aan te voeren dat zij in hoofde van verzoeker vreesden voor discriminatie en een behandeling als *“heksenkind”*, hetgeen zij evenwel hebben nagelaten. In die zin zijn de verklaringen van verzoekers moeder en de door verzoekers advocaat bijgebrachte informatie dienaangaande in het kader van verzoekers eigen verzoek om internationale bescherming dan ook wel degelijk *post factum* bijgebracht. Verzoekers verwijzing naar artikel 57/5^{quater}, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet is dan ook niet relevant, aangezien wel degelijk rekening werd gehouden met de door verzoekers moeder en door de advocaat bijgebrachte elementen. Het feit dat wordt vastgesteld dat deze elementen *post factum* werden bijgebracht, dat zij niet *in concreto* werden uitgewerkt en/of dat wordt vastgesteld dat zij niet voldoende zwaarwichtig zijn om als discriminatie in vluchtelingenrechtelijke zin in aanmerking te komen, betekent immers niet dat deze elementen niet en/of onvoldoende zouden zijn onderzocht.

Voor het overige komt verzoeker in zijn verzoekschrift niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn vluchtrelaas en het verwijzen naar en citeren uit louter algemene informatie die geen betrekking heeft op zijn persoonlijke, individuele situatie en dus op zich niet volstaat teneinde zijn nood aan internationale bescherming *in concreto* aannemelijk te maken.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden bijgevolg in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

3.5. Verzoeker preciseert niet op welke wijze artikel 48/2 van de vreemdelingenwet, hetwelk overigens op louter algemene wijze bepaalt welke vreemdelingen als vluchteling kunnen worden erkend dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming, zou (kunnen) zijn geschonden. De schending van dit artikel wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

3.6. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet, voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

3.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal verplicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te

stoelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers moeder werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid verzoekers vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door verzoekers advocaat. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over de regio van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. De commissaris-generaal heeft het beschermingsverzoek van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden. Ook kan de schending van het redelijkheidsbeginsel niet worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

3.8. Gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing terecht besloten dat verzoeker geen eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien juni tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. S. HUENGES WAJER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

S. HUENGES WAJER